

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8362/2021
29.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранкица Мајкић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Данило Недељковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1924/21 од 29.04.2021. године, у седници одржаној 29.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1924/21 од 29.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1924/21 од 29.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 7137/2019 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је судско поравнање закључено између парничних странака 10.11.2009. године, у предмету који се пред Четвртим општинским судом у Београду водио под бр. П 5709/08, ништаво у делу у којем је одређена исплата динарске противвредности на девизни рачун туженог, како се изреком наводи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражио да се утврди да је наведено судско поравнање ништаво, осим у делу којим је одређена исплата динарске противвредности на девизни рачун туженом. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се поступак Трећег основног суда у Београду П 36527/10 настави сходно члану 339. став 2. у вези са ставом 1. ЗПП, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1924/21 од 29.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбачена је жалба тужиоца изјављена против става првог изреке првостепене пресуде, као недозвољена.

Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за утврђење ништавости судског поравнања које су парничне странке закључиле 10.11.2009. године у предмету Четвртог општинског суда у Београду П 5709/08. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Ово из разлога, јер питање ништавости судског поравнања, као што је случај у овој парници, представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају. Поред наведеног, према члану 404. ЗПП, свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Притом, у ревизији тужилац није приложио судске одлуке из истог или сличног чињеничног или правног односа у којима је другачије одлучено, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења ништавости судског поравнања тужилац је поднео суду 09.07.2019. године, а вредност предмета спора износи 3.300.100,00 динара.

У конкретном случају за дозвољеност ревизије у споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Пошто вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (28.038 евра), следи да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић